

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

(Ψυχοσάββατον)

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων,
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ
ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν [καὶ τὰ Πρὸς Κύριον] εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους 5', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου γ', καὶ τοῦ Τριωδίου Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν γ'.

Ἦχος Δι-Θ.

K ^{Δι} υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προς σε ει

σα α α κου σο ο ο ο ον μ ε ι ε ι σα κ ε ς ς ς ς

σον μ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α

α α κ ε ς σο ο ον μ προ ο ο σ χ ε ς τη φω νη η

η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μ εν τω κε κρα

γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου

Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η

η η η η μ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σ ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ων μ θυ σι ι α ε ε σπε

ρι ι νη ει σα κ ε σο ον μ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μ και

θυ ραν πε ρι ο χ ης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Δι} η εκκλη νης την καρ δι αν μ ε ις λο γ ο υς πο νη
ρι ι ι ας τ ε προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι ι α ις

Σ^{Δι} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι
ι ι αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε
κτων αυ των

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει
με ε λε ον δε α μαρ τω λ θ μη λι πα να τω την κε
φα λη η ην μ ε

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μ ε εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι
ται αυ των

Α^{Δι} κ ε σον ται τα ρη μα τα μ ε ο τι η δυ ν θη σαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη
τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α α δην

Ο^{Δι} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μὲ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ

χη ην μὲ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μὲ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μὲ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τῶ την δε η σι

ι ιν μὲ την θλι ψιν μὲ ε νω πι ον αυ τῶ απαγ

γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μὲ το πνευμα μὲ και συ εγνωσ

τας τρι βους μὲ

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην

ε κρυψανπα γι δα μοι ^Δ

Κ^{Δι} α τε νο ον εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^Δ

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μη και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μη ^Δ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μη με ρις μου ει εν γη ζω ων των ^Δ

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου ^Δ ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα ^Δ

Ρ^{Δι} υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ^Δ

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην

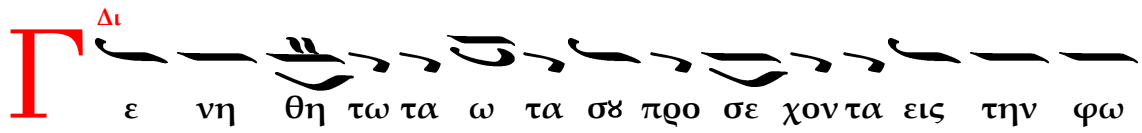
μη ^Δ τδ ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι σδ ^Δ

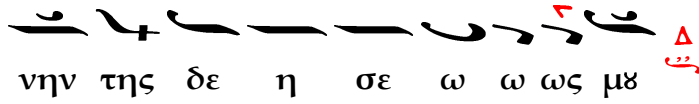
Ε^{Δι} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ω ως μοι ^Δ

Ε^Μ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοιοι Κυ ρι ε Κυ ρι ^{Δι}

ε ει σακουσον της φω νη ης μη

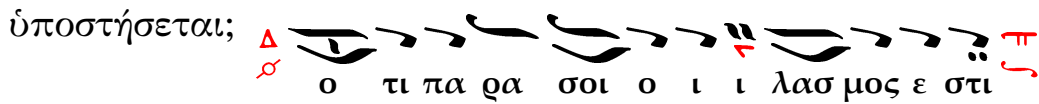
Γ ε νη θη τω τα ω τα σε προ σε χοντα εις την φω

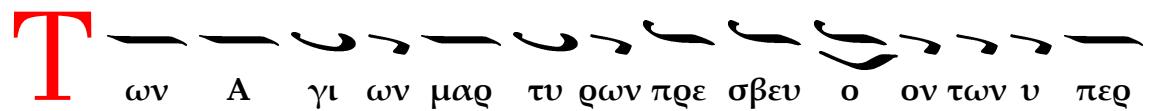
νην της δε η σε ω ω ως μη

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ

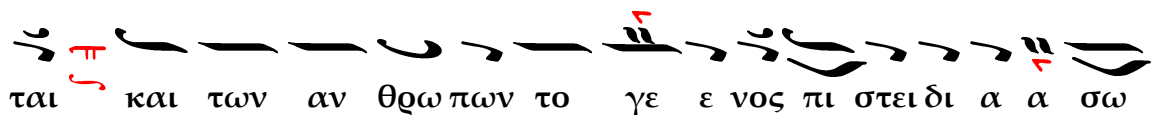
Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται;

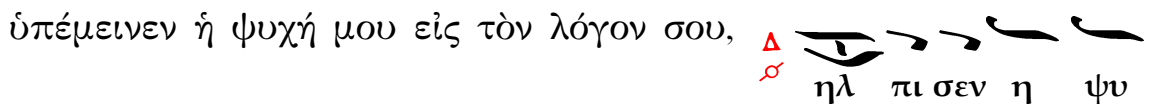
Τ ων Ἀ γι ων μαρ τυ ρων πρε σβευ ο ον των υ περ

η μων και τον Χρι στον υμ νου ουν των πα σα πλα η πε παν

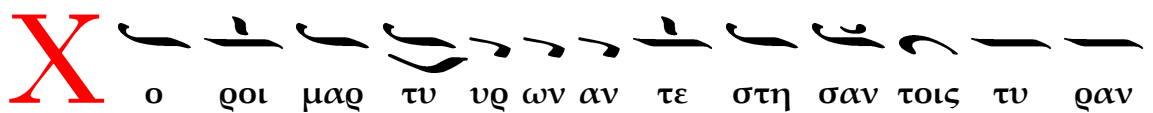
ται και των αν θρωπων το γε ε νος πι στει δι α α σω

ζε ται

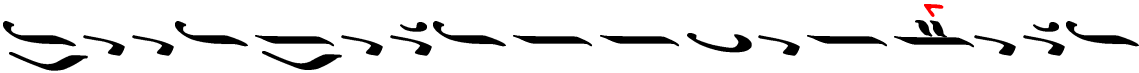

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

χη μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

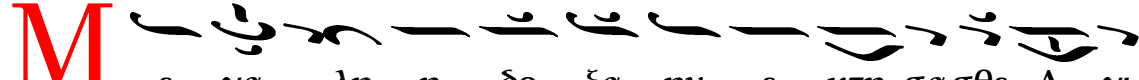

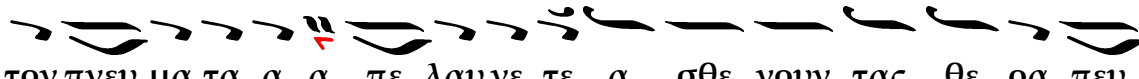

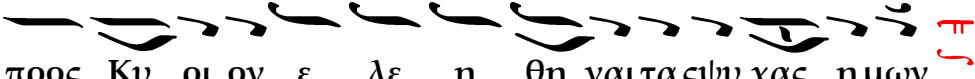
Χ ο ροι μαρ τυ υρ ων αν τε στη σαν τοις τυ ραν

νοις λεγοντες η μει εις στρα τευ ο με ε θα τω βα σι

 λει ειπων δυ να μεων ει και πυ ρι και βα σα ανοις α

 να λω ση τε η μας ουκ αρ νου με ε θα της Τρι α α δος

 τηην δυ ναμιν

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας

 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον

Mε γα λη η δο ξα ην ε κτη σα σθε Α γι

 οι δι α α της πι στεω σ ου μο νον γαρ εν τω πα σχειν τον

 εχ θρον ε νι κη σα τε αλ λα και με τα θα να

 τον πνευ μα τα α α πε λαν νε τε α σθε νουν τας θε ρα πευ

 ε τε ψυ χων και αι σω μα των ι α τροι πρε σβευ σα τε

 προς Κυ ρι ον ε λε η θη ναι τα σψυ χας ημων

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράσεισος. Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

 εκ πα σων των

 α νο ο μι ων αυ τῶ

Tων απ αι ω νος ση με ρον νε κρων α παν των κατ

ο νομα^β με τα πι στεως ζη σαν των ευ σε βως^ν μνημην
 τε λην^β τες οι πι στοι^Δ τον Σω τη ρα και Κυ ρι ον^β α
 νυ μνη σω μεν αι την^ν τες εκ τε νως^ν τς τς εν ω ω
 ρα της κρι σε ως^Δ α πο λο γι αν α γα θην^Δ δε ναι
 αυ τω ω τω Θε ω η μων^Δ τω πα σαν κρι νον τι
 την γην^ν της δε ξι ας αυ τς ς πα ρα στα σε ως
 τυ χον τας εν χα ρα^Δ εν με ρι δι ι Δι και αι αι ων
^ν και εν Α γι ων κλη ρον φω τει νω^Δ και α ξι
 ς γε νε εσθαι της ς ρα νι ς Βα σι λει ας αυ τς^ν

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,^Δ

παν τες οι λα οι^ν

Ο τω οι κει ω αι μα τι Σω τη ρο τς εκ πρι
 α με νος^β και θα να τω σθ θα να τς τς πι κρθ^ν εκ
 λυ τρω σα με νος η μας^Δ και ζω ην την αι ω νι ον^β
 πα ρα σχων τη α να στα σει σθ η μιν^ν παντας α να α
 παυ σον Κυ ρι ε^Δ τς κοι μη θεν τας ευ σε βως^Δ η εν

ε ρη η μοις η πο λε σιν η εν θα λα σ ση Η εν

γη η εν παν τι το ο πω βα σι λεις τε ι ε

ρεις αρ χι ε ρεις μονα στας και αι μι γα α α δας

εν η λι κι α πα ση πα γγε νει και α ξι

ω σον αυ τς της ς ρα νι ς Βα σι λει α ας σ

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου με ε νει εις τον αι ω να

Τη εκ νε κρων ε γε ρ σει σϺ Χρι στε ς κε τι ο

θα να τος κυ ρι ευ ει των θα νων των ευ σε βως

δι ο αι τϺ μεν εκ τε νως τς σς δϺ λς α να παυ

σον εν αυ λαις σϺ και εν κολ ποις Α βρα αμ τς εξ

Α δα αμ με χρι ση με ρον λα τρευ σαν τας σοι κα

θα ρως πα τε ρας και α δελ φς η μων φι λς ο

μϺ και συγγενεις α παν τα αν θρω πο ον τα τϺ βι ς

λει τϺ ρη σαν τα πι στως και προς σε με ε τα στα α

αν τα πολυ ει δως και πολυ τρο πως ο Θε

ος και α ξι ω σον τς ς τς της ς ρα νι ς Βα
σι λει α ας σθ

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Νη ς ρη νω και ο ο δυ ρο ο μαι ο ταν εν νο
η σω τον θα α α α να α α α τον και ι δω εν

τοι ο ις τα α φοις κει ει με ε νην την κατ ει κο ο να
α Θε ε ου πλα σθει σαν η μι ιν ω ω ραι ο

ο ο τη η η η τα α α μορ φο ον α δο ο
ξον μη η ε ε ε χου σα α αν ει ει ει ει δος

Δι Νη ς ω του θαυ μα α τος τι ι το πε ε ρι η η μας του
το γε γο νε μυ στη η η η ρι ι ι ι ον πω ως

πα ρε δο ο ο θη η η η μεν τη φθο ο ρα πω ως συ
νε ζε ευχ θη μεν τω ω θα να α α α τω

Νη ς Δι ο ο ον τως Θε ε ου προ στα α ξει ως γε ε

ε γ ρ α α α π τ α ι του πα α ρ ε χ ο ν τ ο ο ς τ ο ι ς
μ ε τ α σ τ α α σ ι τ η ν α ν α α πα α α αυ σ ι ν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-θ

Κ α ι ν υ υ υ υ ν κ α ι α α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς
τ ω ν α ι ω ω ν ω ν α α μ η ν

Π α ρ η η η λ θ ε ν η η σ κ ι ι ι α α α τ ο υ
ν ο ο μ ο υ τ η η ς χ α ρ ι ι ι τ ο ο ο ς ε ε λ θ ο υ

ο υ ο υ ς η ς ω ς γ α ρ η β α α α τ ο ς ο υ ο υ κ ε ε κ α ι
α ι ε ε ε τ ο κ α τ α φ λ ε ε ε ε γ ο ο ο

μ ε ε ε ν η ο υ τ ω Πα ρ θ ε ε ν ο ς ε ε ε ε τ ε

ε ε ε κ ε ς κ α ι α ι πα α α α ρ θ ε ν ο ς ε ε ε μ ε ι

ε ι ε ι ε ι ν α ς α ν τ ι σ τ υ υ υ λ ο υ π υ υ ρ ο ο ο ο

ο ς δι κ α ι ο σ υ υ υ ν η η η ς α ν ε ε ε ε

τ ε ι λ ε ν Η η η λ ι ι ι ι ο ς α ν τ ι ι ι Μ ω

υ υ υ σ ε ε ε ω ς Χ ρ ι ι σ τ ο ς η σ ω τ η ρ ι ι ι

α των ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω ων ***

Ἄνευ εἰσόδου.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχινον εὐχαριστίαν χῦμα·
 Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
 αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἄντι δὲ τοῦ Προκειμένου, ψάλλομεν·

Ἦχος πλδ Γα ρ

A λη λθ ι α A λη λθ ι α A λλη η λθ

ι α

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· (Ψαλμ.
 ξδ' 5)

A λη λθ ι α A λη λθ ι α A λλη η λθ

ι α

Στίχ. β'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Ψαλμ.
 ρλδ' 13)

A λη λθ ι α A λη λθ ι α A λλη η λθ

ι ι α α α

Εἶτα εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
 φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
 σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Τὸ ὑπολειφθὲν Μαρτυρικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τὰ β' Νεκρώσιμα τοῦ Ἦχου, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Πα ς

Ο ι τὴν ἐπιγεῖον ἀπολαυσίμηποθησαν
τες ἀθλοφοροῦρα νιων ἀγαθων ἡξι
ωθησαν και Ἀγγελων συμπολιταί γεγόνα
σι Κυριε πρεσβειαις αυτων ελεησον και
σωσον ημας

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Αἰ ψυχαὶ αὐτῶν
εν ἀγαθοῖς ἀυλισθησον
ται

Ο ι οἱμοι Οἶον ἀγωνα εχει ἡ ψυχη χωρι
ζομενη ἐκ τῶ σωματος οἱομοι ποσα δα κρουει
το τε και ἔχου παρχει οεελεων αυτην προς

τς Αγ γε ε λς τα ο ομ μα τα ρε πς σα Α πρα κτα
 κα θι κε τευ ει π ρος τς αν θρω ω πς τας χει ρας εκ τει
 νς σα δκ ε ε χει τον βο η θν τα δι ο α γα πη
 τοι μς α δελ φοι εν νο η σαν τες η μων το βρα
 χυ υ της ζω ης τοις με τα στα σι την α να παυ σιν πα
 ρα Χρι στς αι τη σω με θα και ταις ψυ χαις ημων το με γα
 ε λε ος

Ἔτερον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω
 και προσε λα βς Κυ ρι ε

Ε κ γης πλα στς γη σας με εις γην πα λιν πο ρευ ε σθαι
 τη πα ρα βα σει με κα τε κρι νας ε στη σας η με ραν
 ε τα σε ως εν η τα κρυ πτα της ε κα στς πρα ξε
 ως φα νε ρα πα ρισταται ε νω πι ον σ το τε φει
 σαι μς α να μα ρ τη τε και των ε σφαλ με νων μς συ γχω ρη
 σιν δι δς της βα σι λει ας σς μη χω ρι σης με

Ἦχος Πα

Πα
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα Δι Πα
Α ρ χη μοι και υ πο στα α σις το πλα στου ρ γον σου
γε ε γο ο ο νε προ ο στα α α α γμα βου λη
Δι Πα
θεις γαρ εξ α ο ρα του ου τε και ο ρα της με ζω
ον συμ πη η ξαι φυ υ σε ε ε ως γη θεν μου το
Δι Πα
σω ω μα δι ι ε ε πλα α α α σας δε δω κας
δε μοι ψυ υ χην τη θει ει α α σου και ζω ω ο
ο ποι ω ω εμ πνεε ε ευ σει διο Σω τηρ του
ους δου λου ους σου εν χω ω ω ρα α ζω ω ω ν των
εν σκη ναις δι και ω ω ν α να α α πα α α αυ
σον

Ἦχος Κε

Χ
Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Π ρε σβει αις τη ης τε κσσης σε Χρι στε και τωων Μαρ
 τυ ρων σσ Α πο στο ο λων Προ φη των Ι ε ραρ
 χων Ο σι ων και Δι και αι ων και παν των
 των Α γι ι ων τς κοι μη θεν τας δε λς σσ α
 να παυ σο ο ον

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
 Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ

Καὶ εὐθὺς φάλλομεν τὸν παρόντα Νεκρώσιμον Κανόνα, οὗ ἡ
 ἀκροστιχίς·

Ἐκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας. Ἦχος Δι-θ

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σσ Χρι στε ο Θε ος
 α να παυσον τας ψυ χας των δε λων σσ
Ε ν σ ρα νι οισ θα λα μοις δι η νε κως οι
 γεν ναι οι Μαρ τυ ρες δυ σω πσ σι σε Χρι στε ρς

εκ γης με τεστησας ^θ πι στς αι ω νι ων α γα θων τυ

χειν α ξι ω ωσον ^θ

A ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται ^Δ

K α τα κο σμη σας τα παν τα ζω ον μι κτον ^Δ με

σον μεν τον αν θρωπον ^Δ τα πει νο τη τος ο μθ ^Δ

και με γε θς ε πλασας ^θ δι ο τας των δε λων σψυ χας

Σω τερ α να πα αυσον ^θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ

T ς Πα ρα δε σθ πο λι την και γε ωρ γον ^Δ κατ

αρ χας με Ε τα ξας ^Δ πα ρα βα ντα δε την σην ^Δ

ε ντο λην ε ξω ρισας ^θ δι ο τας των δε λων σψυ χας

Σω τερ α να πα αυσον ^θ

Θεοτοκίον.

K αι νυν και α ει ^Δ και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην ^Δ

Ο εκ πλευρας διαπλασας Ευας το πριν την
ημων προμητορα εξαχραντασ γαστροσ σαρ
καπεεριβαλλεται διησταθανατηνισχυνΑ
γνη διελυυσεν

Ῥδὴ γ'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος. Ἦχος π̄ Δι-θ

Πρεσβειαισ των μαρτυρων σα Χριστε ο Θεος
ανα παυσοντας ψυχασ των δαλων σα

Νομιμωσ ηθλησαν οι σοι Μαρτυρες Ζωο
δοτα καισ τε φανωτης νικησ κοσμηθεντες πα
ρασ τοισ μεταστασιπιστοισ αιωνιανλυτρω
σιν βραβευσσι

Αι ψυχαι αυτων εν αγαθοισ αυλισθησιν
ται

Παιδευσασ προτερον πολλοισ τερασι και ση
μειοισ εμε τον πλανηθεεντα επεσχατων

σε αυτον κε νω σας ως συμπαθης και ζη τη σας ευρες

και δι ε σω σας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ρ ε ο ντων α στα τον φθο ραν τες προς σε δι α

βαντας εν σκη ναις αι ω νι ι οις κα τοι κειν χαρ μο

νικως α ξι ω σον Α γα θε δι και ω σας πιστει τε

και χα ρι ι τι

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο υκ ε στιν α μεμ πτος ως συ πα να γνε Θε ο

μη τορ μο νη γαρ εξ αι ω ω νος τον Θε ον τον α

ληθη συ νε λα βες εν γα στρι τα θα να τλ υ σα ντα

την δυ να α μιν

Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἄγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.

Εἶτα Καθίσματα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνη προστασία μὴ καταπιστεύσης με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ῥδὴ δ'.

Χριστός μου δύναμις. Ἦχος Δι-ϑ

Π ρε σβει αἰς των μαρ τυ ρων σθ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δε λων σθ

Σ ο φι ας μει ζο νος δει κνυ ων γνω ρισμα και της

πε ρι τα δω ρα πο λυ τε λης Δε σπο τα χρη στο

τη τος τας των Μαρ τυ ρων χο ρει ας τοις Α γγε λοις

συν η ριθ μη η σας

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται

Α φρα στς δο ξης σθ τυ χειν α ξι ω σον τς προς

σε με τα σταν τας εν θα Χρι στε των ευ φραι νο με

ων ε στιν η κα τοι κι α και φω νη κα θα ρας

α γαλ λι α σε ε ως

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Υ μνσ ντας προσδεξαι το θει ον κρατος σφ ρς εκ

γης προ σε λα βσ τεκ να φω τος τσ τς ερ γα ζο με

νος της α μαρ τι ας την α χλυν εκ κα θαιρων Πο

λυ ε λε ε ε

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Δ ο χει ον αχραντον να ον πα να μω μον κι βω

τον πα να γι ανπαρ θε νι κον το πον α γι α

σματος σε καλ λο νην τσ Ι α κωβ ο Δε σπο της

ε ξε λε ξα α το

Ῥδὴ ε΄.

Τῷ θείῳ φέγγει σου. Ἦχος Βου

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σφ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δσλωνσ

Ως ο λο καρπω σις ι ε ρα και ως α
παρ χη της ανθρω πι νης οι Μαρ τυ ρες φυ σε ως τω δε
δο ξα σμε νω προ σα νε χθεντες Θε ω η μιν την σω
τη ρι αν α ει βρα βεν υ υ σι

Αι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον
ται

Της υ ρα νι υ δι α γω γης της δι α νο
μης των χα ρι σμα των α ξι ω σον Δε σπο τα τες προ κοι
μη θεν τας πισ τες οι κε τα ασ σ πα ρε χων των πται
σμα των την α πο λυ τρω ω σιν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ομο νος φυ σει ζω ο ποι ος το της α γα
θο τη τος ο ντως α νε ξι χνι α στον πε λα γος τες τε
λει ω θεν τας της Βα σι λει ασ της σης α ξι ω σον
Οικ τι ρμον μο νε α θα να α τε

Θεοτοχίον.

Και νυν και αι ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ισχυς και υ μνη σις ο εκ σθ Δε σποι να τθ

κο σμυγεννη θεις και σωτη ρι α ε γε νε το τοις α

πολ λυ με νοις εκ των τθ Α δθ πυ λων ρυ ο μενος

τας πι στεισε μα κα ρι ζο οντας

Ῥδῆ στ'.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν. Ἦχος Δι-θ.

Πρε σβει αις των μαρ τυ ρων σθ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δθ λων σθ

Σταυ ρω προ ση λθ με νος των Μαρ τυ ρων τας χο

ρθς προς σε αυ τον συ νη γα γες μι μθ με νθς το

πα θος σθ Α γα θε δι ο σθ δε ο με θα τας προς

σε ε με τα σταντας δι α να πα αυσον

Αι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται

A φραστωτη δοξη σθ οταν ελθης φοβερως
εκρι ναι τον κοσμον απαντα εν νεφελαις ευδοκη
σον λυτρωτα φαιδρωσ υπα ντησαι σοι ρς εκ
γη ης προσελαβη πιστας δολα ρς σθ

Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Π ηγη ζωης πεφυκας εν ανδρει αθεϊκη
πεπεδημεν ρς Δεσποτα οεξαγων τ ρς δολα ρς
σθ τ ρς προς σε πιστως εκδημησαντας εν τρω
φη η Παραδεισος κατασκηνωωσον

Θεοτοχίον.

K αι νυν και αι και εις τ ρς αιωνων αι
ωνων αμην

E ις γην απεστραφημεν παραβαντες τ ρς Θεο
την εντολην την ενθεον διασδε Παρθενε
προς ρ ρα νον εκ γης ανυψωθημεν την φθο
ρα αν τ ρς θανα τ ρς εκτιναξαντες

Ο ειρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑφουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν, τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπῶν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν, τό, Ἀλληλούϊα.

Ὡδὴ ζ΄.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον. Ἦχος πλ. δ΄.

Π ρε σβει αἰς τῶν μαρ τυ ρῶν σῶ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας τῶν δού λων σῶ

Λ υ τρω θεν τες τῶ σω αι μα τι οι Μαρ τυ ρες της

πρω της παρα βα σε εως ρα ντι σθεντες δε τῶ ι δι

ω αι μα τι την σην σα φως ει κο νι ζῶ σισφαγην

ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων ημων

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται

Θ ρα συ νο με νον τον θα να τον ε νε κρω σας Λο

γε ζω αρ χι κω τα α τε τς εν πι στει δε κοι μη θεν

τας προσ δε ξαι τα νυν υ μνη ντας και λε γον τας Χρι

στε ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων η

μων

Ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ο ψυ χω σας με τον ανθρωπον φυ ση μα τι θει

ω θε αρ χι κω τα α τε τς με τα σταντας Βα σι λει

ας Δε σπο τα της σης α ξι ω σον ψαλ λειν σοι Σω

τηρ ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων η

μων

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ωνων α μην

Υ περ τε ρα πα σης φυ σε ως Πα να μω με γε

γονας συλ λα βς σα Θε ον τον συν τρι ψα ντα τς θα να

τς πυ λας και μοχ λς συν θα σαντα ο θεν σε Α γνη

υ μνο λο γη μενοι πι στοι ως Θε ο μη το ο ρα
Ῥδὴ ἡ.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις. Ἦχος π̄ Δι-θ.

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σ̄ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δα λων σ̄

Σ τα θε ρως τ̄ς α γω νας ε πι ι δει ξα με νοι

τω της νι κης στε φα νω κα τε ε κο σμηθη τε Μαρ τυ

ρες Χρι στ̄ α θλο φο ροι κραυ γα ζον τες σε υ πε ρυ

ψ̄ δ̄ μεν εις παν τας τ̄ ς αι ω νας

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται

Ι ε ρως τ̄ς τον βι ον α πο λι πον τας πισ τ̄ς και

προσ σε τον Δε σπο την με τα α χω ρησαν τας δε ξαι προ

ση νως α να παυ ων ως ευ σπλαγ χνος σε υ πε ρυ

ψ̄ δ̄ ντας Χρι στε εις τ̄ ς αι ω νας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Nυν εν γη των πρα ε ων παν τας αυ λι ζε σθαι

τας προ κε κοι μη με νης Σω τερ ευ δο κη σον πι στει

τη εις σε δι και ω σας και χα ρι τι σε υ πε ρυ

ψα ς ντας εις παν τας τας αι ω νας

Θεοτοχίον.

Kαι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ωνων α μην

Mα κα ρι ζω μεν παν τες σε Παμ μα κα ρι στε

την τον Λο γον τον ο ντως ο ντα μα κα ρι ον σα ρ κα

δι η μας γε γο νο τα γεν νη σα σαν ον υ πε ρυ

ψα ς μεν εις παν τας τας αι ω νας

Ὁ εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος π̄ Δι-θ

Πρε σβει αις των μαρ τυ ρων σδ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δα λων σδ

Ε λ πῖς Μαρτυρῶν χορῶς ἐνευρώσε^ε και πρὸς τὴν
σὴν ἀγαπήνδι ἀπυρώσε^ν πτερώσε^ε τῶν μελλόντων
τῶ τοῖς προτύπωσασα^Δ τὴν μησαλευομένην ο
ντώσα να παυσίνης τῶς μετὰ σταντας Ἀγαθε τυχείν
ἀξιῶσον^ε

Α ἰψυχαιαυτῶν ἐναγαθοῖς ἀλισθησον
ται^Δ

Λ ἀμπρασκαίθει ἀστυχείν ἐλαμψεως^ε τῆς σῆς Χρι
στε τῶς πῖ στείμετὰ σταντας ἐδοκήσον^ν τὴν ἐν κόλποις
Ἀβραάμ ἀναπαυσίν^Δ μόνος ὡς ἐλεημῶν τῶ
τοῖς δωρῶμενος και τῆς αἰωνίδῶ ἀξιῶν μακα
ριότηῆτος^ε

Δ οξα Πατρὶ και Υἱῶ και Ἀγιῶ Πνεύματι^Δ

Ο ὠν τηφύσει χρηστός και εὐσπλαγχνός^ε και θε
λητῆς ἐλεῶς εὐσπλαγχνίας ἠαβυσσός^ν ὡς ἐκ
τοπῶ τῶ τῶ τῆς κακῶς^Δ και σκιάς τῶ θα

να τῷ Σωτήρ με τέστησας ἐθακάτα λαμπείσθε το
φως τῷ τῶς κατὰ τὰ ἄξον

Θεοτοχίον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τῶς αἰωνάτων αἰ
ωνῶν ἀμην

Σκηνην ἀγιαν Ἀγνη γίνωσκομεν καὶ κίβω
τον καὶ πλακάσε τὸ νομῆτης χάριτος διὰ σὺ γὰρ
ἀφῆσις δὲ δωρηταὶ τοῖς δὲ δικαιομένοις δι
ατῶν αἰμάτων τῷ σώματι τῶν ἐκ τῆς σῆς γα
στρός Παναμώμε

Ὁ εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος π̄ Δι-θ

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον ὄντος τοῦ
μα Ἀγγελῶν ἀτενίσαι ταῦτα διὰ σου δε
Παναγενωραθηβροτοῖς Λόγος σεσαρκωμένος
ὄντος μεγαλυνόντες συνταῖς σου ῥα νιαισραταῖς
σε μακαρίζομε ἐν

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ρο γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δε
λω ων σε εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η

τη και πλαστηκαι Θε ε ω η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τειχοςκαι λι με να ε χο μεν και πρεσβυν
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α

Ὁ διάκονος τὴν ἔκτενῆ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἔκφώνησιν·
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὰ τροπάρια. Ἦχος δ΄.

Ἦχος ~~λατος~~ Βου ξ

Μ ε τα πνευ μα α των δι και αι ων τε τε λει
ω με ε νων τας ψυ χας των δε λων σε σω ω τε ρ α να
παυ σον φυ λατ των αυ τας εις την μα κα ρι αν ζω
ην την πα ρα σοι φι λανθρω πε

Ε ις την κα τα παυ σσιν σε Κυ ρι ε ο που
πα αντες οι α γι οι σε α να παυ ο νται α να πα
αυ σον και τας ψυ χας των δε λων σε ο τι μο νος υ
πα ρχεις α θα νατος

Δ^{B8} ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
Σ^{B8} υ ει ο Θε ος ημων ο κα τα βασ εις α
α δην και τας ο δυ νας λυ υ σας των πε πε δη
με ε νων αυ τος και τας ψυ χας των δε λων σσ Σω ω
τερ α να παυσον

Κ^{B8} αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Η^{B8} μο νη α γνη και α χρα ντος Παρ θε ε νος η
Θε ον α σπο ρως κυ η σα α σα πρε σβευ ε υ περ τσ
σω θη ναι τας ψυ χας των δε λων σσ 8 8 8 8

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι

ἀναπαύονται.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

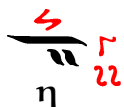
Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός: Αἰωνία ἡ μνήμη. (ἐκ τρίτου)

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

A ^{Γα} ι ω ν ι α ^{Πα} η μ ν η η η μ η ^π αι ω ν ι
^α η μ ν η η η μ η ^{Γα} αι ω ν ι α **Au** τ ω ν η μ ν η
μη ^Γ ²²

τρὶς μὲ τέλος: ^{Γα} αι ω ν ι α **Au** τ ω ν η μ ν η ^χ μ η η η

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

[Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Λυχνικοῦ, ποιοῦμεν ἐν τῷ Νάρθηκι Παννυχίδα ὑπὲρ τῶν Κεκοιμημένων, ἐν ἧ ἴψάλλομεν τὸν Νεκρώσιμον Κανόνα τοῦ τῆς Ἑβδομάδος τυχόντος Ἦχου.]

* * * * *